

světla různě po domě a přála si být uvnitř se svým klukem místo toho, aby dřepěla úplně sama na střeše. Nechápala, co mohla udělat špatně a bylo jí z toho smutno. „Superštěňátko, které znám by se tak snadno nevzdalo,“ řekl Stín vteřinu před tím, než se objevil na vršku komína za ní.

„Stíne!“ vypískla Tonka. Normálně by se pustila do jsem-tak-šťastná-že-tě-vidím poskakování, ale v tuhle chvíli se nějak se nedokázala přimět k radosti. „S mým novým člověkem mi to nějak nevychází,“ přiznala se.

Stín mrknul a přikývl, jakby to nebylo nic, o čem by už nevěděl. „Střecha tě prozradila,“ poznamenal a pak dodal: „Teleportuj se k Jonášovi do pokoje a promluv s ním. Uleví se ti... a kromě toho, potřebujeme magickou kouli.“

Tonce se z toho pomyšlení obrátil žaludek naruby. „Půjdeš se mnou?“ zeptala se. Ale vypadalo to, jakoby tu otázku položila komínu, protože Stín už mezitím zmizel.